

קופ"ח היא שריד פיאודלי - הגיע הזמן להלאים אותה!

העסקנים בקופות, ומביאה למצב שהרופאים מתקוממים נגדו עכשיו בגלוי.

אנו נוסעים ברבדס

הצעת החוק שלפנינו היא דוגמה לכך. אין מחסלים את הכפילויות. אין מטילים מרות וסיקוח על הקופות הקיימות. הביזבוז הכספי נמשך, בשעה שאין למדינה כסף לצרכים בריאותיים חיוניים, ובגלל חוסר-האמצעים וחוסר-האירגון טובלים בני-אדם, ואף הולכים לעולמם, תחת להיות הגורם המרכזי והקובע ב"שטח הבריאות" - כפי שכל אדם נאור ביש"ר ראל רוצה - הפכה המדינה לגורם מישני, בעוד שהנהגת קופות-החולים עושה כרצונה ומשתמשת במדינה לצרכיה. אכן, הזנב מכשי כש בכלב.

אילו היינו מתקדמים לפחות צעד אחרי צעד לקראת הלאמת הבריאות, היינו יכולים להיאזר בסבלנות. או

גם לישבת-העבודה - שחיתה פעם מכ" שיר כוח וכפייה רבי-עוצמה - הולאמה. במי קום הלשכות המיפלגתיות, קם שירות-התע"סוקה הממלכתי.

המציאות התגברה אפילו על העיתונות המיפלגתית. העיתונים הפרטיים הם כיום בלתי-תלויים, ואילו אמי צעיר-התיקשורת המשודרים הם ממלכתיים. ורק מכשיר אחד ויחיד לא הולאם. זהו מכשיר-הבריאות.

השום של הבוסים

מדוע? מה ההגיון? הרי מוכרח להיות הגיון. ואכן יש. מכל המכשירים שהזכרתי, אין מכשיר אשר בו טמון כוח-שילטון כמו קרית-החולים.

הבוסים המיפלגתיים החליטו כי בלעדי קופת-חולים

לחלו דברינו על חוק מס-מקביל המטיל על הבי-טוח הלאומי לגבות מס-מקביל מן המעסיקים ולהע-בירו לקופות-החולים.

אורי אבנרי: וזוהי הצעת-חוק ריאקציונית, בי-מסווה של קידמה סוציאלית. אני מציע להחזיר אותה לממשלה.

ההצעה מנופפת בדגל הביטוח הלאומי, כדי להשיג את המטרה ההפוכה: לכצר את השרידים הפיאודליים ששרדו מדפני קום הי-מדינה.

תוכן ההצעה הוא זה: מדינת-ישראל הופכת לסור-כנת-גובה של קופות-החולים המיפלגתיות. המדינה כור-לה נרתמת לעגלת הקופות, כדי להעשיר ולהגדילן. מלאימים את הגרעונות של הקופות, מלאימים את ה-גבניה. זהו הצד הממלכתי.

אולם הקופות עצמן לא תהיינה כפופות לשום ביי-קורת אמיתית. אין הן חייבות אף לבטח את העובדים, שעבורן נגבה המס המקביל. אין הן חייבות להעניק את

הזנב הכעשוכי בכלב

לם המגמה היא הפוכה. מאחורי מסך-העשן של המלי-צות הממלכתית, אנו מתרחקים מהלאמת הבריאות. אנו מבצרים את הסטאטוס קוו האומלל. אנו נוסעים ברבדס. כמה זמן נסכול התעללות זו בבריאות האזרח, בי-מדינה שהיא מן המתקדמות בעולם מבחינת התודעה והסוציאלית שלה?

שירות בריאות מאלכתי!

הכה נחזיר את הצעת-החוק הזאת לממי-שדה, כדי להמחיש את התביעה: להביא לי-כנסת זו, עוד השנה, הצעת-חוק להלאמת כל

לא יחזיק המימסד ההסתדרותי מעמד. מאחר שמימסד זה מתנכר לאינטרסים של המוני השכירים, נועץ לא-פעם סכין בגבם במילחמתם לשיפור מצבם, ומשניא את עצמו על חברי ההסתדרות - דרושה קופת-חולים כדי למנוע מרד.

זהו פיתרון התענומת. אם תולאם קופת-החולים, כך חוששים בעלי-השררה, יתקוממו חברי ההסתדרות נגד המימסד השולט בהם, יקחו את ההסתדרות לידיהם ויהפכוה לנציג-גה אמיתית של העובדים.

את זאת רוצים למנוע בכל מחיר. ומשום כך מדבר-רים ומדברים על ביטוח-בריאות ועל בריאות ממלכתית - והולכים בדרך ההפוכה.

מלוא הביטוח לאנשים הזקוקים לכך ביותר - נכים וחולים כרוניים. כי הקופות הן - כביכול - וולונט-ריות.

כשרוצים לסחוט כסף מן האזרח למען הקופות - יש עיקרון ממלכתי.

כשאינן רוצים להבטיח את זכויות האזרחי כלפי ה-קופות - יש עיקרון וולונטרי.

עיקרון יש תמיד. הוא רק מתחלק, לפי ה-צורך.

זהו מישחק של צביעות מצד שילטון, שנאמנותו ה-ראשונה היא למיפלגה, ורק נאמנותו השנייה לממלכה. רוממות הממלכה בפניו, גם כאשר הוא מקריב את ה-אינטרס היסודי של המדינה - שהוא האינטרס האמיתי של האזרח - על מיובה האינטרס המיפלגתי.

מכשיר-כפייה לאומי ומיפלגתי

מה קרה בעצם ב-25 שנים אלה בשטח הבריאות? לפני קום המדינה, היו ענייני הבריאות - כמו כל שאר ענייני הציבור - נתונים בידי פדרציה של מיסל-גות. קופת-החולים עשתה גדולות בשטח הבריאות, ועל-כך יש להלל ולשבח אותה. אולם היא גם שימשה מכ-שיר-כפייה בידי המימסד הישוכי, הן לטובת המיפלגות של המימסד, הן לטובת המרות הישוכיות הכללית. זה היה מצב כדתי-נורמלי - אבל הוא התאים למציאות ראו. המיפלגה והמרות ה-לאומית היו צמודות זו, לזו, הופפות זו את זו, והן החזיקו במכשיר-כפייה משותפים.

בין כל אלה, היתה קופת-החולים המכשיר היעיל ביותר.

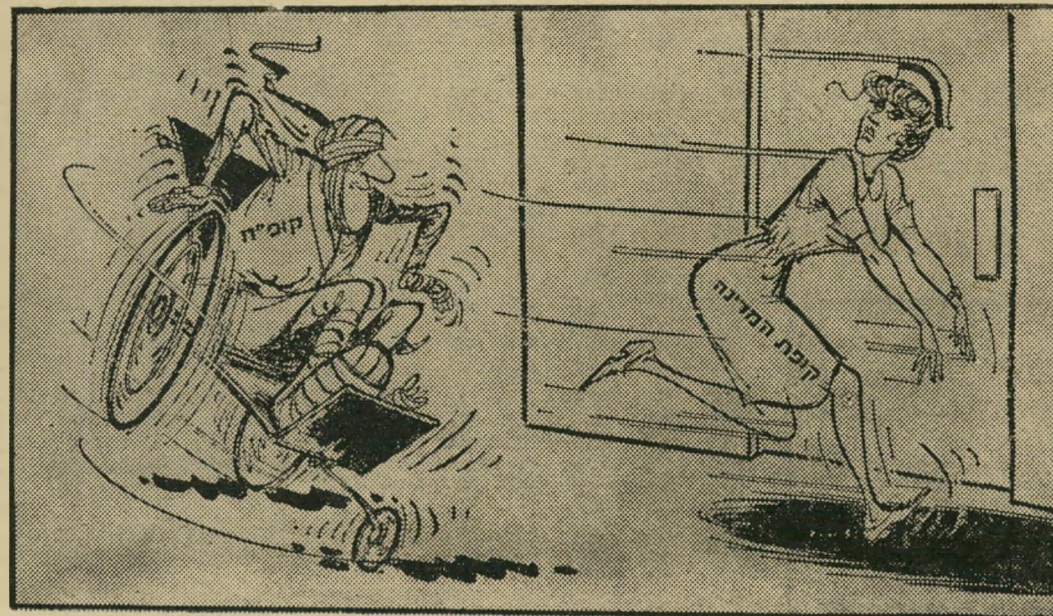
מדוע לא פורק הקופ"ח

והנה קמה המדינה. בזה אחר זה הולאמו מכשירי-הכפייה שהיו בידי מרות כפולה זו של המדינה-בדרך. הם הפכו מכשירי המדינה.

הצבא הולאם.

איש לא התנגד לכך. מזיפה-היסטוריה טוענים כי הוויכוח על פירוק הפלמ"ח התנהל בין מלאי-הצבא ובין המצדדים בצבא מיסלגתי. וזוהי שטות גמורה. מצי-דדי הפלמ"ח רצו בצבא לאומי מאוחד של המדינה - צבא אשר רוה הפלמ"ח ומסורת הפלמ"ח יפעמו כי-קירבן. מפרקי הפלמ"ח לא רצו בכך. הם פירקו את ה-פלמ"ח. אך למעשה חזרה רוה הפלמ"ח והשתלטה על הצבא כולו. לפחות עד 1967.

החינוך הולאם, לפחות חלקית. בתוך החינוך הממלכתי, ניתנו אחוזות פיאודליות למיפלגות מסוימות. אך עיקרון הממלכתיות נשמר בי-עיקרו. אם כי נותרה אחווה מיפלגתית של אגודת-יש"ר-אל מחוץ לתחום הממלכתי.

„הזקנים האלה אינם מרפים!“

קופות-החולים ולהנהגת שירות-בריאות ממי-לכתי אחיד לכל.

לשירות כזה צריכה המדינה לגבות מס מקביל מן המעסיקים. או תהיה הגבייה מוצדקת, ואף חיונית. אך הגבייה הממלכתית לגופים מיפלגתיים המספקים שירות תים שהיו צריכים להיות ממלכתיים - אין בה לא הגיון ולא הצדקה.

כך נוצר מצב, שאין לו אח ורע בעולם כולו. לא במדינות קומוניסטיות, לא במדינות סוציאליסטיות ולא במדינות ליברליות מתקדמות.

המדינה מעבירה מדי שנה הון-עתק מכיסי משלמי המיסים לכיסי המנגנונים הבריאותיים המיפלגתיים. היא מכסה את כל מחסורם. היא מקיימת המוני עסקנים מיס-לגתיים המשובצים בקופות. היא דואגת לקיום שילטון

שימחת זקנתו

אל: שר החוץ
מאת: ח"כ אורי אבנרי
הנני מבקש לדעת:

- (1) האם נכונים הפירוטומים כי שר-החוץ התנגד לי-מינוי של מר שימחה דיניץ כשגריר ישראל בארצות-הברית?
- (2) אם התנגד שר-החוץ - מה היו טעמי התנגדותו?
- (3) האם היו לשר-החוץ מועמדים (אחרים) לכהור-נה זו? אם כן - מי?
- (4) האם ביטל (אם בכלל) שר-החוץ את התנגדותו למינוי? אם כן - מדוע?

העלתה הבדיקה? מתי ניתן הרשיון? לגבי אילו אבי-זרים ניתן הרשיון?

(6) אם לא היה למשכית רשיון לייצא עתיקות - האם הומלץ להעמיד את החברה ומנהליה לדין? אם לא - מדוע לא?

(7) האם נבדק אם ידע מר דיין כי העתיקות נועדו לייצוא? אם נבדק - האם ידע על המטרה הנ"ל?

(8) האם היה למר דיין היתר - מטעם אגף העתי-קות - למכירת העתיקות לחברת משכית? האם העיס-קה או העיסקות הן עיסקות חוקיות? האם גבה מר דיין תמורה בעבור העיסקות? אם כן - מתי? מייד עם המכירה או לאחר מכן?

(9) האם נבדק אם ידע מר דיין, כי הגב' גרא ריר-כשת ממנו עתיקות כדי לייצאן? האם נבדק אם היה לגב' גרא רשיון לייצא עתיקות? האם היה לה?

פטים, יעקוב שמשון שמירא:

אל: שר המישפטים
מאת: ח"כ אורי אבנרי

היועץ המישפטי לממשלה מסר דו"ח לשר החינוך והתרבות. לפיו לא ייצא כלל מר דיין עתיקות לחו"ל. בעיקבות מסקנתו של היועץ המישפטי לממשלה,

אני מבקש לדעת:

- (1) האם הוומן שר-הביטחון בפרשה הנדונה לחקירה?
- (2) אם כן - על-ידי מי נחקר?
- (3) האם מסר שר-הביטחון עדות בכתב?
- (4) מי היו האנשים האחרים שמהם נגבתה עדות בקשר עם החקירה הנדונה?
- (5) האם נבדק בעת הבדיקה הנדונה - אם לחברת משכית היה רשיון לייצא עתיקות? אם נבדק - מה